

„Ez a MÁV már nem az a MÁV!” 3. rész

2018. augusztus 23. csütörtök, 15.59 / Utolsó módosítás: 2018. augusztus 23. csütörtök, 16.15

Széplaki Attila állomásfőnök, Keleti pályaudvar

Sokszor hangzik el a legkülönbözőbb fórumokon e mondat, amelynek valódi tartalmát mi, vasutasok pontosan értjük és tapasztaljuk napi munkánk során. De vajon mit gondol erről a külső szemlélő? Milyen lehet a MÁV mint munkáltató? Interjúorozatunkkal betekintést nyújtunk a kulisszák mögé, bemutatjuk a MÁV-csoport fiatal tehetségeit: őszinte vallomások befogadásáról, lehetőségekről, elhivatottságról, érvényesülésről, tradícióról, szakmai kihívásokról és fejlődésről.

[1]

„Lehetőségek voltak, vannak és lesznek is. Csak élni kell velük.”

Hadd legyek egy kicsit rendhagyó, ne úgy kezdjük, hogy már az oviban is vonat volt a jeled. Indítsunk azonnal a jelennel: 27 évesen te vagy a Keleti pályaudvar állomásfőnöke. Hihetetlenül fiatalon.

Ez így van, 26 éves koromban lettem állomásfőnök, azonban úgy gondolom, hogy nem feltétlenül az életkor határozza meg a beosztást. Ez elhivatottság és hozzáállás kérdése. Szakmai ismereteim elsajátításában és vezető pozícióm betöltésében az emberi tulajdonságaim, a jellemem is segít.

Hogyan kerültél a MÁV-hoz?

Az utolsó egyetemi félévem előtt, 2012-ben kezdődött a hivatalos „vasúti életem”, hiszen szakmai gyakorlatomat a Keleti pályaudvaron töltöttem. Jelentkezésemet célirányosan az akkori állomásfőnök úrnak adtam be, aki nyitott volt

rá, hogy itt töltssem el a következő hat hetet. A gyakorlat alatti tevékenységeim annyira érdekelték, hogy a Keleti pályaudvar technológiai rendszerének fejlesztési lehetőségeiről írtam a szakdolgozatomat, amelyben szakmai támogatásával forgalmi csomóponti főnökségvezető úr is nagyon sokat segített, ráadásul ő volt a külső konzulensem.

2013-ban végeztem a győri Széchenyi István Egyetemen közlekedésmérnökként, és ott folytattam közlekedésmérnöki tanulmányaimat is levelező szakirányon. Eljött a munkahelykeresés időszaka.

„Nem volt kérdés, hogy melyik vállalatnál szeretnék dolgozni, hiszen a MÁV-nál ígéretes szakmai utak és kihívások vártak rám, rugalmasan és pozitívan álltak egyetemi tanulmányaim folytatásához is.”

Fontos szempont volt továbbá, hogy salgótarjániként Budapest tűnt a legkézenfekvőbb választásnak, hiszen a családomtól sem akartam messze kerülni.

A diploma megszerzése után tehát érdeklődtem a Keleti pályaudvaron, ahol a szakmai gyakorlatomnak köszönhetően már egy ismerős közegbe, szeretettel vártak vissza, ami sokat segített a beilleszkedésben. Végül a szakmai gyakorlat alatt kiépített jó kapcsolataim révén jutottam álláslehetőséghez.

Rendkívül gyors volt a szakmai előremeneteled. Szerinted mi ennek az oka?

Én mindig szerettem volna többet tudni, mint amit az éppen aktuális munkaköröm megkívánt. Ez a nyitottság, érdeklődés, a tudásvágy a kezdetektől bennem volt, amiért a vezetőim látták bennem a lehetőséget, és amiért segítettek a szakmai fejlődésben.

A legtöbb ember komoly karierről álmodik, de veled alig öt év alatt történt meg az, amire mások talán évtizedeket várnak. Végigszaladunk ezen az öt éven?

Természetesen. Az első pozíciómban külső forgalmi szolgálattelvőként dolgoztam, ahol egy évet töltöttem el. Ez idő alatt megismertem a menetrendet, a szerelvény-összeállításokat, a vasútvonalakat, amelyekre a Keleti pályaudvarról vonat indult, valamint elsajátítottam a közlekedő vonatok értesítésével kapcsolatos szabályokat. A szakmai és vasútföldrajzi ismeretek mellett nagyon sok kollégát is megismertem. Ha egy mondatban szeretném összefoglalni ezt az időszakomat, akkor azt mondanám: itt ismertem meg az alapokat.

A következő mérföldkő az volt, amikor rendelkező forgalmi szolgálattelvő munkakörbe kerültem. Itt már konkrétan a forgalom szabályozásával, irányításával foglalkoztam a biztosítóberendezés kezelésével. A pályaudvar vonatforgalmának irányítása mellett a saját körzetemben szerveztem és szabályoztam a tolatási feladatokat, egy időben egyszerre több ember munkáját összehangolva a közös cél, a menetrendszerű vonatközlekedés érdekében. Ezt a munkakört nagyon szerettem, de 2016 februárjában az egyik üzemmérnökünk szakmai pályafutását magasabb szinten folytatta, és a megüresedett mérnöki pozíció betöltésének lehetőségét állomásfőnök úr nekem is felajánlotta.

Abban az időben már úgy éreztem, olyan mértékű szakmai tudásnak és tapasztalatnak vagyok birtokában, amelynek segítségével felelős döntéseket tudok majd hozni, ezért váltottam. Üzemmérnökként fő feladatomban a Keleti pályaudvar technológiájának kidolgozása volt, majd annak a –vágányzárak, különvonatok közlekedése miatt – megváltozott körülményekhez való folyamatos hozzáigazítása, módosítása, és az ezzel kapcsolatos technológiák elkészítése, a különböző nyilvántartások és statisztikák készítése mellett.

Nyolc hónapja tevékenykedtem üzemmérnökként, amikor állomásfőnök úr magasabb munkakörbe lépett elő, és az így megüresedett pozícióra engem javasolt utódjául. A kiválasztás során a vezetőim nekem szavaztak bizalmat, így lettem a legfiatalabb állomásfőnök az ország egyik legjelentősebb állomásán.

Mit gondolsz, ha anno egy másik céghez kerülsz mérnökként, ott is ennyire gyorsan felfigyelnek rád?

Soha nem dolgoztam a versenyszférában, de úgy gondolom, hogy megtaláltam volna azt a munkakört, amelyben szintén sikeresnek érezhetném magam.

„Az viszont tagadhatatlan, hogy a MÁV-nál támogatják a fiatal tehetségeket, sok lehetőség áll előttünk, ezeket pedig meg kell ragadnunk.”

Az egyetem inkább gondolkodásmódot, mintsem konkrét, kézzelfogható tudást ad. Ezzel szembesülhetünk, amikor megkapjuk életünk első, nagybetűs állását, így elengedhetetlen a szakmai támogatás. Kik voltak azok, akik itt a vasútnál hozzásegítettek ahhoz, aki ma vagy?

Az egyetemen a megszerezhető szakmai ismeretek mellett, úgy gondolom, arra is felkészítenek, hogy hogyan legyél képes egy feladatban a lehető legrövidebb idő alatt felvenni a ritmust, és alkalmazási szinten elsajátítani nagyobb volumenű ismereteket. Az egyetemi képzés során számos olyan feladattal és gyakorlattal találkoztam, amely hozzásegített ahhoz, hogy a munkám során észlelt problémákat úgynevezett „wide view” látásmóddal mérjem fel. A szakmánk specialitása miatt azonban a konkrét szakmai ismereteket csak a munkahelyen sajátítottam el. Ehhez természetesen elengedhetetlen a támogatás, amelyben rendkívül szerencsés voltam, mert a vezetőim folyamatosan gondoskodtak a szakmai fejlődésemről.

Látható a MÁV-nál egy erőteljes fiatalodás mind a frontszemélyzet, mind pedig a magasabb pozíciókban dolgozó, diplomás munkavállalók terén. Milyen új szint tudnak vinni a vasút életébe a fiatalok?

Úgy gondolom, az informatikai rendszerek fejlődésével a vasúti folyamatok is egyszerűbbé válnak, mi, fiatalok pedig az új informatikai rendszerek bevezetését tudjuk a leghatékonyabban segíteni. Más szemmel látjuk a vasutat, mint az idősebb kollégák, azonban fontos, hogy szakmai véleményüket mindig ki kell kérnünk. Ezt természetesen lehet – és kell is – ütköztetni a sajátunkkal, hiszen ha egy ötletünket, módosítási igényünket észszerűen meg tudjuk indokolni, alá tudjuk támasztani, akkor az egy korrekt javaslat lesz. Amíg azonban ezek nincsenek meg, addig nem várhatjuk el a döntéshozóktól, hogy azonosuljanak elképzelésünkkel, és képviseljék azt.

Új szín! A vasút életébe a fiatalok igenis tudnak új szint és lendületet vinni. A saját bőrömön tapasztaltam, hogy ebben a közösségben nem csak munkakapcsolatok alakulnak ki, nem csak a

[2]

köszönésre terjed ki a munkahelyi kommunikáció. A kollégákkal örülünk egymás sikereinek, együtt éljük meg a boldog

pillanatokat, a bajban pedig számíthatunk egymásra. Fontosnak tartom kiemelni, hogy sok olyan program van, amelyeken a fiatal és az idős munkavállalók egyaránt részt vehetnek – bográcsozások, focitornák, kirándulások –, elmélyítve ezzel kapcsolatainkat, fenntartva hagyományainkat.

Mit gondolsz, hova vezethet még téged ez az út? Mert, valljuk be, akármilyen magasra is jutottál eddig, ez az útnak még csak az eleje.

Nem szeretem ismételni magamat, de lehetőségek voltak, vannak és lesznek is. Csak élni kell velük.

Forrás:<https://www.mavcsoport.hu/mav-csoport/ez-mav-mar-nem-mav-3-resz>

Hivatkozások

[1] https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/dsc_2488_ok.jpg?itok=55LGLfa3

[2] https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/dsc_2960_ok.jpg?itok=iAqidVOs